

jarco van dop

op 19 juni 1967 vastgesteld dat ik diabetes mellitus(suikerziekte) heb, ik was toen 3 jaar oud, en ben ik begonnen met 1x spuiten per dag later naar 2x 3x en op het laatst 4x per dag 3x kortwerkende insuline en 1x 's avonds langwerkende insuline om de nacht door te komen.

dit ging allemaal redelijk tot goed, en met in de pubertijd de normale ups en downs al die jaren gesport vooral judo, gezeild en gesurft. ging allemaal zijn gangetje tot het jaar 2001

ik ineens te maken kreeg met benauwd en echt moe in het ziekenhuis tot 2x toe niets te vinden en naar huis gestuurd werd 3x had ik ook pijn in mijn linker arm, symptomen van hartaanval/infarct zou in theorie kunnen ik had een drukke baan(vertegenwoordiger) rookte behoorlijk(pakje zware shag en een pakje sigaretten per 2 dagen), en een biertje luste ik ook wel, achteraf bleek mijn hartspier verstijfd/verkrampd te zijn, bij de cardioloog stempel op m'n voorhoofd "heeft suiker" dus ik was gauw klaar. niet dus second opinion uit laten voeren in het ziekenhuis in Weert na enig doorvragen van de cardioloog bleek dus dat ik door ben blijven lopen met een griep(ik was inderdaad al een paar weken niet lekker maar ik had geen tijd om ziek te zijn)

Als je hart 100% is heeft dit een waarde van 60 (zeg maar kracht van je hart) Bij mij was de kracht 23. diverse pillen gekregen en zo verder gehobbeld altijd wel moe maar ja, ik had suiker en een "beetje "aan me hart. Dit ging goed wel een paar keer in het ziekenhuis geweest omdat ik het benauwd had en daardoor ook m'n suiker niet goed ging, maar in jan 2004 ging het dan fout: ik ging 's avonds naar bed en ik werd 's ochtend wakker en ik dacht wat een hoop licht hier en toen ik goed keek lag ik in het ziekenhuis en ook al op zaal, ehbo en ziekenwagen allemaal niet mee gekregen.

Bleek dus dat m'n nieren nog maar voor 10% werkten en de afvalstoffen in mijn lichaam de suiker aan gingen aansturen.

gevolg ik moest gaan dialyseren, en door de afvalstoffen funktioneerden m'n benen niet meer naar behoren, zo stond ik, en zo lag ik op de grond door m'n benen gezakt en dit werd steeds erger totdat het geen doen meer was en ik in een rolstoel terecht kwam in deze periode leerde ik Andre Verhoeven kennen.

De eerste keer kwam ik in m'n rolstoel bij Andre ,ik kon ook niets vasthouden gewoon geen kracht voor, ik zat daar met een beker thee(halfvol voor het knoeien) die ik met twee handen net op kon tillen. Nadat Andre mij (((((((((gemeten)))))))))) heeft gaf hij mij medicijnen die ik 5 minuten in mijn hand moest houden en daarna moest ik mijn beker optillen, deze kwam dus ver boven mijn hoofd dus op dat moment had ik gewoon kracht hoe dit kwam of zo weet ik niet maar het ging, en dat heeft even zo geduurd die avond en ik ben "lopend" achter mijn rolstoel naar de auto gelopen ongeveer 50mtr.

Een paar keer behandeld door Andre en medicijnen gekregen en het ging steeds beter, de rolstoel wel blijven gebruiken, maar ik kon weer stukjes lopen en ik kon thuis weer de trap op. Het ergste van dit verhaal is/was dat de doctors in het ziekenhuis er niets aan deden die zeiden van dat komt door vervuiling in je lichaam. Op een gegeven moment werd ik weer erg moe en Andre constateerde dat ik een ziekenhuis bacterie bij me had, loop je natuurlijk makkelijk op als je 3x in de week komt dialyseren. Dus elke keer wordt je aangeprikt om te spoelen er wordt ook bloed afgenomen, dus heb ik gevraagd of ze ook wilden kijken of ik inderdaad een ziekenhuis bacterie bij me had, maar ze konden niet "ZOMAAR" gaan prikken,

terwijl het voor hun een extra kruisje zetten is op een formulier. Binnen een week heeft Andre dit probleem opgelost en voelde ik mij weer goed om verder te gaan.

Tijdens het aanprikken ging het ook telkens mis. Er moesten 2 naalden in mijn arm gestoken worden, hier zat dus m'n sund, maar het ging altijd mis de onderste naald ging goed en de bovenste altijd mis en door het bloedvat heen, dus altijd zeer pijnlijke ervaringen. Maar toen er een echoapparaat opgezet werd kon men zien dat de sund onder dik was en boven te dun. Aan Andre gevraagd of hij hier iets mee kon, en hij heeft toen mijn arm ongeveer 5 minuten vast gehouden (ik heb verder niets voelen veranderen ofzo) En ze hadden maandag in het ziekenhuis gekeken met echo, dinsdag bij Andre en woensdag weer dialyseren gekeken met echo was die sund ineens egaal dik zoals hij moest zijn!!!!???? Gevraagd hoe dit kon aan de verpleegkundige en hadden dit nog nooit gezien, en ik vertelde wat er gedaan was en dat kon absoluut niet, maar ja ze konden het zelf zien op de echo.

Ook bleek telkens bij Andre dat mijn hart niet goed was, op een gegeven moment mijn hartpillen meegenomen en moest ik van Andre mijn vinger in een potje pillen steken en naar mijn hart luisteren, bij de ene ging hij echt tekeer echt bonken in me nek, en bij ander pillen werd hij weer onwijs rustig, dus dit viel tegen elkaar weg, en als ik de pillen opzij zette waren de metingen van Andre goed, dus de beslissing genomen om ermee te stoppen met alle 6 de soorten pillen, en Andre mijn hart elke keer controleren en bijstellen, na drie maanden moest ik op controle bij de cardioloog en mijn hart was nog nooit zo goed geweest.

Ik ben nu (april 2008) nog steeds zonder enige pil voor mijn hart en de waarde van mijn hart is nu gewoon 60 dus 100%.

Ik was toen erg zwak en werd gedialyseerd en ik stond op de lijst voor een transplantatie van een nier en een alveesklier, ik was op dat moment zo zwak dat ik een operatie van zo'n uur of 8 niet zou overleven, en de doktoren deden er gewoon niets.

op een gegeven moment vond Andre mij wel sterk genoeg, en konden we afwachten wanneer de transplantatie kwam. We zijn toen begonnen met het behandelen van mijn suiker in eerste instantie wilde ik dit niet, omdat ik dit al 39 jaar had dus het zou z'n tijd wel uitdienen, maar omdat we toch gingen wachten toch maar gaan kijken naar de suiker, en gaan meten, Andre vertelde ook dat mij er niet van kon genezen maar wel stabiliseren, het resultaat is dat ik de helft minder insuline ben gaan gebruiken en de bloedsuikers veel beter waren.

En dit is zo gebleven tot 20 september 2006 . Ik ben toen getransplanteerd en ben ik van mijn suiker af, ik ben nu dus cijfermatig 100% maar de uitvoering moet nog aan geschaafd worden en dat doet Andre want in het ziekenhuis laten ze me maar aantobben.